

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ίωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

■
Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

■
● ΕΤΟΣ 65ο - ΤΕΥΧΟΣ 705 ●
● ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

Βάσις ἢ ταπείνωσις

Ἰοιοὶ γιορτάζουν τὰ Χριστούγεννα; Οἱ *ταπεινές* καὶ ἀπλές ψυχές. Όλο τό μεγαλεῖο τό σερβίρει στό Χριστουγεννιάτικο πνευματικό τραπέζι μία κόρη. Τὴν λένε *ταπείνωσι*. Όποιοι κυττάζει ψηλά, δέν βλέπει τὴν σάρκωσι· βλέπει τὴν οἴησι, τὴν ὑπερηφάνεια. Όποιοι σκύβει *χαμηλά*, αὐτὸς βλέπει τὸν Ὑψηλό Θεό, πού ἔγινε γιά μᾶς ἄνθρωπος.

● *Ποῦ εἶσαι*, Χριστέ; Στή *φάτνη* τῆς Βηθλεέμ, πού λέγεται ταπείνωσις. Σὺ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἔγινες ἄνθρωπος ταπεινός, γιά νά μπορέσω ἐγώ, ὁ μικρός καὶ εὐτελής ἄνθρωπος νά γίνω θεός! «*Ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεόν τὸν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται*» (δοξαστικό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ). Ό Χριστός εἶναι ὁ Ταπεινός. Ό ταπεινούμενος. Ό ταπεινωθεὶς. Ποτέ ὁμως δέν ἔγινε καὶ δέν εἶναι ὁ *ταπεινωμένος*. Μόνος Του σκύβει καὶ κατεβαίνει. Ἡ ἁμαρτία ποτέ δέν τὸν ταπεινώνει καὶ δέν Τόν κατεβάζει.

● Ἄπό *ποιόν* γεννήθηκες, Χριστέ; Ἄπό μία *ταπεινή Κόρη*. Ἡ Παρθένος Μαρία εἴλκυσε τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ μέ τὴν ταπείνωσί της. Πίστευε στήν εὐτέλειά της, στήν *ἀναξιοτήτά* της. «*Ἐπέβλεψεν ὁ Θεός ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ*» (Λουκ. α' 48). Τί εἶμαι ἐγώ; Ἐνα τίποτε. Ἐνα *μηδέν*. Τό μηδέν (0) ὁμως ὅταν τό πάρη ἢ ταπείνωσις, βάζει ἓνα *Υ* (*ψηλον*), καὶ τό κάνει *Οὐρανό*. Καὶ ἀκόμα τό μηδέν μέ τὴν ταπείνωσι γίνεται *Ω* καὶ γίνεται *Ὠραία*. Ἡ μικρὴ Μαρία μέ τὴν ταπείνωσι δέχτηκε τὸν *Οὐράνιο* καὶ ἡ ἴδια ἔγινε *Ὠραία*, ἢ πανέμορφη κόρη τοῦ Θεοῦ.

● *Ποῦ γεννήθηκες*, Χριστέ; Μέσα στήν ταπεινὴ *φάτνη*. «*Καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι*» (Λουκ. β' 7). *Φάτνη*: Λιτότητα καὶ ἀπλότητα. Ἡ ἀντίθεσις τῆς ὑπερηφάνειας, τῆς ἐπιδείξεως, τῆς πολυτέλειας. «*Τί γάρ εὐτελέστερον σπηλαίου; Τί δέ ταπεινότερον*

σπαργάνων; *Ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος, Κύριε· Δόξα σοι*» (ὕπακοή Χριστουγέννων).

Καταδέχτηκε νά γεννηθῆ μέσα σ' ἓνα σταῦλο. *Σταῦλος* καί *Σταυρός*, τὰ δύο ξενοδοχεῖα ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου φιλοξενήθηκε ὁ Θεάνθρωπος. *Σπήλαιο* καί *σπάργανα*. Οἱ ταπεινώσεις τοῦ Χριστοῦ. Θέλησε νά μπῆ στή σπηλιά τῆς ἀμαρτίας, γιὰ νά βγάλῃ στό Φῶς τῆς θεογνωσίας καί σωτηρίας τόν ἄνθρωπο. Περιτυλίχτηκε σπάργανα, γιὰ νά δείξῃ, ὅτι εἶναι ὁ *περιβαλλόμενος* ὅλη τὴν ἀνθρώπινη φύσι.

• *Πῶς γεννήθηκες*, Χριστέ; Ὡς *βρέφος*. Ὁ Παλαιός τῶν ἡμερῶν, ὁ Τέλειος Θεός γίνεται τέλειος ἄνθρωπος. Ἐδωσε σημεῖο παρουσίας μέ τὴν *βρεφοποίησί* Του. Τό εἶπε ὁ ἄγγελος στοὺς βοσκούς τῆς Βηθλεέμ: *«Τοῦτο ὑμῖν τό σημεῖον: Εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ»* (Λουκ. β' 12). Ὁ ἰσχυρός Θεός ἐφάνη βρέφος μικρό καί ταπεινό. Στά *βρέφη* κρύβεται τό μέλλον τοῦ κόσμου. Στό βρέφος τῆς Βηθλεέμ ἀποκαλύπτεται ὁ Παντοδύναμος ὅλου τοῦ κόσμου, ὅλων τῶν αἰώνων.

• *Σέ ποιούς φανέρωθηκες*, Χριστέ; Στὴν ταπείνωσι τῶν *ποιμένων*. Ἡ καλύτερη *κεραία*, πού συλλαμβάνει οὐράνια μηνύματα, εἶναι ἡ ταπείνωσις. Γιατί ὁ ἄγγελος δέν εὐαγγελίζεται τό μήνυμα τῶν Χριστουγέννων στοὺς τρανοὺς, τοὺς ἐνδόξους καί μεγάλους τῆς γῆς, ἀκόμα καί τῆς περριοχῆς τοῦ Ἰσραήλ;

Ἡ *ὑπερηφάνεια* εἶναι πυκνὴ *νέφωσις*. Οὔτε ἄγγελος δέν μπορεῖ νά περάσῃ ἀπὸ τὰ σύννεφα τοῦ ἐγωισμοῦ καί νά μιλήσῃ σέ ὑπερφίαλα ὄντα. Ὁ ἄγγελος τῶν Χριστουγέννων εὐαγγελί-

ζεται τῇ σάρκωσι, τὴν ἄσπορο σύλληψι, τὴν γέννησι τοῦ Θεανθρώπου, σέ *ἀπλές* ψυχές. Ἀνακοινώνει στὸν κόσμο τῆς ἀπλότητος, τῆς ταπεινώσεως καί τοῦ *καθήκοντος*, τό μοναδικό μήνυμα: *«Ἴδου εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ»* (Λουκ. β' 10-11).

Οἱ ποιμένες τῆς Βηθλεέμ ἦσαν *ἀγραυλοῦντες*. Ἀγρυπνοῦσαν, φύλαγαν καλὰ τό κοπάδι τους. Ὁ κόσμος κοιμᾶται, ὁ Οὐρανός αγρυπνᾷ. Μεσάνυκτα ἔχει ὁ κόσμος. *Διανυκτερεύει* ὁ Θεός. Διανυκτερεῖον φαρμακεῖο τό σπήλαιο! Διανυκτερεύουν οἱ ἄγγελοι. Διανυκτερεύουν οἱ ποιμένες. Σήμερα δυστυχῶς πολλοὶ χριστιανοὶ κοιμοῦνται, ἐνῶ ὁ διάβολος καί τὰ ὄργανά του ξαγρυπνοῦν.

• *Ποῦ θα βροῦμε* σήμερα τόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν σαρκωθέντα Θεό Σωτῆρα τοῦ κόσμου;

Στὴν ταπεινὴ *μορφὴ* πού λαμβάνει. *«Ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τό εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐάντὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών»* (Φιλιπ. β' 6-7).

Στὴν *παιδικότητα* καί ἀθωότητα. Ἀπευθυνόμενος ὁ Κύριος στὸν οὐράνιο Πατέρα λέει: *«Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καί συνετῶν καί ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις»* (Ματθ. ια' 25). Στό *σχολεῖο* τοῦ Χριστοῦ δέν πηγαίνουν παιδιά μέ νοητὴ ὑπερπλασία, δηλαδή, μέ ὑπερηφάνεια, οὔτε παιδιά μέ καθυστέρησι, δηλαδή προσκολλημένοι σέ νεκροὺς θρησκευτικούς τύπους. Στό *σχολεῖο* τοῦ Χριστοῦ φοιτοῦν ὅσοι ἔχουν *φρόνημα ταπεινό*, ταπεινοφροσύνη. *«Μακάρι-*

οι οί πτωχοί τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. ε' 3). «Σημεῖο τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ταπεινώσις», λέει ὁ ἅγιος Ἀύγουστίνος.

● Πῶς θ' ἀνέβω στὸν Χριστό; Ὁταν κατέβω! Ἡ ταπεινώσις εἶναι σκάλα οὐράνια. Κατέβηκε ὁ Θεός. «Ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυροῦ» (Φιλιπ. β' 8). Ἡ ταπεινώσις εἶναι ἡ κλίμαξ τοῦ Ἰακώβ.

Κατάβασις τοῦ Θεοῦ σημαίνει συγκατάβασις, ὄχι «μετάβασις τοπική». Γιά τὸν Θεό Λόγο ἡ σκάλα, ἡ ταπεινώσις, εἶναι οὐράνια. Γιά τὸν ἄνθρωπο ἡ ταπεινώσις (μᾶλλον ἡ ταπεινοφροσύνη) εἶναι σκάλα στά μέτρα του. Ξέρει τὰ μέτρα του ὁ σεμνὸς χριστιανός. Ξέρει τὸ βάθος τῆς ἀμαρτίας του. Καὶ ὅσο πύο σύμμετρη εἶναι ἡ σκάλα τῆς ταπεινοφροσύνης, τόσο περισσότερο ἐλκύει ὁ ἄνθρωπος τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ «ταπεινοῖς δίδωσι χάριν» (Ἰακ. δ' 6).

● Τί θέλω τὰ Χριστοῦγεννα, Χριστέ; Θέλω τὴν ἡμέρα τῆς Γιορτῆς Σου, νά σκύψω νά Σέ προσκυνήσω, ν' ἀσπαστώ τὰ θεῖα Σου σπάργανα, πού τυλίχτηκες. Καὶ θέλω ἀκόμα νά μέ ντύσης μέ τὰ σπάργανα τῆς ταπεινώσεως. Νά σκύβω βαθειά καὶ νά θάβω τὸν ἐγωισμό μου. Νά σκύβω καὶ νά προσκυνῶ τὴν γέννησί Σου χωρὶς λογισμούς. Νά σκύβω ὑποχωρώντας στοὺς ἄλλους. Νά σκύβω καὶ νά διακονῶ ὄλους.

● Ἐσύ μάθε μας τὴν ταπεινοφροσύνη. Ἐσύ πού ἐκλίνεις οὐρανοὺς καὶ κατέβης. Ἐσύ πού ἤρθες νά διακονήσης. Ἐσύ πού τυλίχτηκες τὰ σπάργανα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Ἐσύ πού ἐκρυσες τὴ Θεότητά σου μέσα στή μορ-

φή τοῦ δούλου. Ἐσύ ὁ «πραῖος καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ» (Ματθ. ια' 29).

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Νέα ἔκδοσις

Τό Κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιο
τεῦχος Β'

Νέο βιβλίο τοῦ ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη. Ἐρμηνεύει τὰ κεφάλαια (ζ' - ιγ') τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου. Κατάλληλο καὶ γιά Ἀγιογραφικούς κύκλους.

Σελ. 304. Τιμᾶται 10 εὐρώ.

Τηλ.: 2103212713-2109765440.

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Άπό τή ζωή του ἀποστόλου Παύλου

Παῦλος καί προσευχή

Ένα τυφλός προσεύχεται

Τυφλός σωματικά ὁ Σαῦλος! Ἦταν πρὶν τυφλός στήν **ψυχή**. Τό πάθος καί ὁ ἰουδαϊκός φανατισμός τόν εἶχαν τυφλώσει καί δέν ἔβλεπε τό ὑπέρλαμπρο φῶς τῆς Ἀλήθειας. Σάν τόν κάλεσε ὁ Χριστός ἔξω ἀπό τήν Δαμασκό, ἄστραψε μπροστά του τό φῶς τῆς Ἀλήθειας. Θαμπώθηκε. Καί ἄκουσε τήν οὐράνια κλῆσι: «Σαούλ Σαούλ, τί μέ διώκεις;» (Πράξ. θ' 4). Τοῦ μιλάει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Καί ὕστερα μιλάει ὁ ἴδιος στόν Χριστό. Πесμένος κάτω ἀπευθύνει, θά λέγαμε τήν **πρώτη προσευχή** πρὸς τόν Θεό: «Εἶπε δέ: “Ποιός εἶσαι, κύριε;”. Ὁ δὲ Κύριος εἶπε: “Εγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον σὺ καταδιώκεις”».

• Τί εἶναι ἡ **προσευχή**; Διάλογος μέ τόν Θεό. Τοῦ μιλάς καί σοῦ μιλάει. Ὅπως μέ τ' αὐτιά του ὁ Παῦλος δέχτηκε τήν ἀποκάλυψη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ἔτσι τώρα μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς του βλέπει τόν Χριστό καί γονατιστός προσεύχεται. Ποῦ καί πῶς;

• Εἶδε μέ ἐσωτερική ὄρασι, ὅτι ἕνας ἄνδρας, πού λεγόταν Ἀνανίας, μπῆκε στό δωμάτιό του καί ἔθεσε πάνω του τό χέρι, γιά νά τόν θεραπεύσει καί ν' ἀποκτήσει πάλι τό φῶς του. «Ἦν δέ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῶ ὀνόματι Ἀνανίας, καί εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος ἐν ὄραματι Ἀνανία! Ὁ δὲ εἶπεν· Ἴδου ἐγώ, Κύριε! Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστάς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθειαν καί ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα. Ἴδου γὰρ προσεύχεται, καί εἶδεν ἐν ὄραματι

ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καί ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ» (Πράξ. θ' 10-12).

• Ὁ Σαῦλος φιλοξενεῖται σ' ἕνα σπίτι στήν ὁδὸ **Εὐθεία**! Εἶχε βροῆ ὁ πρῶην πλανεμένος τήν εὐθεία ὁδὸ! Στό σπίτι τῆς φιλοξενίας περίμενε, **προσευχόμενος καί νηστεύων**. Περίμενε ἡρεμα στόν προθάλαμο τοῦ Θεοῦ. Τό νά μπορῆς νά περιμένῃς εἶναι καί αὐτό ἀρετή, κάποτε μάλιστα πολύ δύσκολη. Καί ἡ θεία χάρις ἔχει γιά τόν καθένα τήν ὥρα τῆς, ὅπως καί γιά τόν Παῦλο. Λέει κάποιος: «Τό νά δέχωμαι εἶναι τό ὑψηλότερο ἔργο μου!»!

• Ἕνας τυφλός προσεύχεται. Χτυπᾷ ὁ πιστός Ἀνανίας τήν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ὅπου φιλοξενεῖται ὁ Σαῦλος. Ἔρχεσαι δεύτερος, Ἀνανία! Ἦδη μοῦ ἔχει χτυπήσει τήν πόρτα ὁ Χριστός. Καί Τοῦ ἄνοιξα. Καί μοῦ εἶπε νά σέ περιμένω. Δέν σέ βλέπω, Ἀνανία. Μά ἡ γλυκεῖα λέξις πού μέ προσφώνησες, ἔκανε τήν καρδιά μου παράδεισο. Μέ εἶπες: «**Ἀδελφό**»!

• Σέ εὐχαριστοῦμε, Κύριε, διότι ἔκανες τό Σαῦλο χριστιανό καί ἀπόστολο. Σέ εὐχαριστοῦμε, Κύριε, διότι ἔδωσες τόν πρῶην διώκτη καί τρομοκράτη ὑπόδειγμα μετανοίας, καί ὑπόδειγμα προσευχῆς.

Προσευχή ἀποστολικῆς ἐκλογῆς

Στήν Ἀντιόχεια οἱ πρεσβύτεροι τῆς Ἐκκλησίας ἔχουν συναχθῆ γιά τήν ἐκλογή τῶν πιό σπουδαίων γιά τήν ἱεραποστολή. Τό συμβούλιο τῶν πρεσβυτέρων, ὕστερα ἀπό μακρά σύσκεψι, εἶχε ὀρίσει νά γίνῃ ἀπό ὅλους **νηστεία καί προσευ-**

χή, για να φανερωθή τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Πέντε ἀπό τούς ἐπισημότερους ἄνδρες στέκονται στή μέση. Ποιοί; Ὁ Βαρνάβας καί ὁ Συμεὼν ποὺ λεγόταν καὶ Νίγερ, καὶ ὁ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, καὶ ὁ Μαναήν, καὶ ὁ Σαῦλος.

- Πῶς θὰ γινόταν ἡ ἐκλογή; «Λειτουργούντων αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἀπέλυσαν» (Πράξ. ιγ' 2-3).

- Ἡ θεία Εὐχαριστία ἔχει τελειώσει. Ἔχουν φέρει τό σταμνὶ γιὰ τούς **φήφους**. Ὅλοι οἱ πιστοὶ εἶναι σκυμμένοι καὶ **προσεύχονται**. Περισσότερο ἀπὸ ὅλους προσεύχεται ὁ Παῦλος. Ἡ προσευχή γιὰ τὸν Παῦλο ἦταν ἐκείνη πού χάραζε τὴν πορεία του.

- Ἐαφνικά ἀκούγεται μία φωνὴ πανηγυρική καὶ σοβαρή, σάν νὰ ἐρχόταν ἀπὸ ἄλλο κόσμος. Ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ **Ἁγίου Πνεύματος**, πού ἐκφραζόταν ἀπὸ μέλος τῆς συνάξεως πού εἶχε τό προφητικό χάρισμα: «Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς» (Πράξ. ιγ' 2). Γιὰ δευτέρη καὶ γιὰ τρίτη φορά ἐπαναλαμβάνεται ἡ **ἐκλογή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος**, πού εἶναι ἡ οὐράνια ἐπιλογή τῶν δύο ἀποστόλων, τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ Σαύλου.

Προσευχὴ σεισμός!

Στὴ φυλακὴ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας. Ποῦ; Στὸς **Φιλίππους** τῆς Μακεδονίας; Ποιὸ τό ἔγκλημα τους; Ἔβγαλαν τό δαμόνιο τῆς μαντείας ἀπὸ μία κοπέλλα. Καλὰ λόγια ἔλεγε ἡ κοπέλλα γιὰ τούς ἀποστόλους (Πράξ. ιστ' 16). Μὰ τῆς τὰ ὑπαγόρευε ὁ Διάβολος. Θὰ δεχόταν ὁ Παῦλος **διαφήμισι** ἀπὸ τὸν Διά-

βολο; Ὅσο δέχτηκε ὁ Χριστὸς συνεργασία μέ τὸν Σατανᾶ (Μάρκ. α' 34), ἄλλο τόσο θὰ δεχόταν καὶ ὁ Παῦλος. Τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ νὰ σοῦ δείξει ὁ Διάβολος, θὰ τὸν ξορκίσης ἀμέσως: «Ἦπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ». Καὶ ὁ Παῦλος, ἔχοντας τὴν ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ, λευτέρωσε τὴν κοπέλλα ἀπὸ τὴν κυριαρχία τοῦ Διαβόλου καὶ διέταξε τὸν Διάβολο νὰ βγῆ ἀπὸ μέσα της. Τό ἀποτέλεσμα;

- Οἱ ἀπόστολοι συλλαμβάνονται, ραβδίζονται, πληγώνονται, ματώνονται καὶ ρίχνονται στὴ φυλακὴ. Στό δεσμοφύλακα δίνεται αὐστηρὰ ἡ ἐντολή: Στό πιό **σκοτεινὸ κελλί** νὰ κλειστοῦν! Τὰ πόδια τους νὰ δεθοῦν σφιχτὰ στοὺς πασσάλους. Οἱ ἀπόστολοι δέχτηκαν ὅλη αὐτὴ τὴ θλίψι μέ καρτερία καὶ χαρὰ. Ἡ φυλακὴ γίνεται Ναός. Οἱ **προσευχῆς** καὶ οἱ **ὕμνοι** τους σείουν ὅλη τὴ φυλακὴ. «Κατὰ τὰ μεσάνυχτα δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας **προσεύχονταν** καὶ ἔψελναν ὕμνους στὸν Θεό. Καὶ τοὺς ἄκουγαν οἱ φυλακισμένοι. Καὶ αἰφνιδίως ἔγινε **σεισμός** **μεγάλος**, ὥστε σαλεύθηκαν τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς. Καὶ ἀνοιξαν ἀμέσως ὅλες οἱ πόρτες, καὶ ὅλων τὰ δεσμὰ λύθηκαν» (Πράξ. ιστ' 26-27).

- Οἱ φυλακισμένοι ἀποροῦν! Γλυκὰ τραγούδια; Ὑπάρχουν, λοιπόν, καὶ χαρούμενοι φυλακισμένοι; Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας, καίτοι καταπληγωμένοι, προσεύχονται καὶ ὕμνοῦν τὸν Θεό. Τούς ἀκοῦνε οἱ ἄλλοι δέσμιοι νὰ τραγουδοῦν τὰ μεσάνυχτα μέ χαρὰ, νὰ δοξολογοῦν τὸν Θεό, καὶ ἐκπλήσονται. Πόσο θὰ θέλαμε νὰ εἶχαμε γραμμένα τὰ τραγούδια καὶ τούς ὕμνους τοῦ Παύλου! Μὴ μου πῆτε, πῶς ὑπῆρξε ποτέ καλύτερος φάλτης ἀπὸ τὸν Παῦλο. Μὴ μοῦ πῆτε, πῶς ἀκούσατε πιό ἰσχυρότερη προσευχή ἀπὸ ἐκείνην τοῦ Παύλου. Μόνο μέ **σεισμική** μέτρησι ὑπολογίζεις τὸν Παῦλο τῆς προσευχῆς.

• Άκουσε ο Θεός τούς νυκτερινούς ύμνους και τήν προσευχή των αποστόλων. Ἡ **ἀπάντησις** τοῦ Θεοῦ: **Σεισμός**. Σείστηκε ὁ οὐρανός σεισμό χαρᾶς. Οἱ **ἄγγελοι** στήνουν τή χορωδία τους και συμπροσεύχονται μέ τόν Παῦλο. Σείστηκαν και τά θεμέλια τῆς φυλακῆς. Ὁ πρῶτος **χριστιανικός σεισμός** συνέβηκε στή φυλακή. Ὁ Χριστιανισμός ἦλθε νά σειση τά κάστρα τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου (Β΄ Κορ. ι' 4). Προάγγελος τῶν χριστιανικῶν σεισμῶν εἶναι ὁ σεισμός, πού ἔγινε στούς Φιλίππους τή νύκτα στή φυλακή. Οἱ ἀπόστολοι μέ τήν προσευχή τους **κουνοῦσαν τή γῆ**. Ἦσαν δεμένοι, ἀλλά μέ τήν προσευχή τους **ἔλυσαν** και τά δικά τους δεσμά και τῶν ἄλλων! Ἄνοιξαν οἱ πόρτες τῆς φυλακῆς. Καί ὁ πρῶτος, πού ἀπελευθερώθηκε, ἦταν ὁ... δεσμοφύλακας!

Προσευχή διάλογος!

Μετά τό θαῦμα στή Δαμασκό ὁ Παῦλος ἐπέστρεψε γιά λίγο στήν Ἱερουσαλήμ και πῆγε στό Ναό. Ἐκεῖ προσευχόταν θερμά. Ἐδέετο **ὀλόθερμα**. Ἡ προσευχή τόν ἀνέβασε σέ θεϊκή ἐνόρασι. Εἶδε «**ἐν ἐκστάσει**» τόν Κύριο νά τοῦ ἀποκαλύπτει τόν ἀποστολικό δρόμο πού θά βαδίσει: «**Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλήμ και προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει και ἰδεῖν αὐτόν λέγοντά μοι: Σπεῦσον και ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ παραδέξονται σου τήν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ**» (Πράξ. κβ' 17-18). «**Φύγε γρήγορα ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ. Δέν θά παραδεχτοῦν τό λόγο σου**».

• Ἡ προσευχή τοῦ Παύλου στό Ναό κάνει τόν παντοδύναμο Θεό νά τοῦ χαράξει τό δρόμο τῆς ἀποστολῆς του πρός τά ἔθνη. «**Πορεύου, ὅτι ἐγώ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε**» (Πράξ. κβ' 21). Ὁ

Παῦλος ἔκανε τό μεγάλο **ἄνοιγμα** πρός τά ἔθνη. Δέν ἦταν ρατσιστής, νά νομίζει πώς ἡ σωτηρία τοῦ Χριστοῦ εἶναι μόνο γιά τούς ὁμοεθνεῖς του. Αὐτοί τελικά θά τόν πολεμήσουν. Οἱ εἰδωλολάτρες, ὅσοι ρούφηξαν τόν θεϊκό του λόγο, ἀγκάλιασαν ὀλόθερμα τήν ἀλήθεια.

Προσευχή θαυματουργικῆς θεραπείας!

Ὁ Παῦλος βρέθηκε ναυαγός στό νησί τῆς Μελίτης (σημερινή Μάλτα). Ἐκεῖ ἄρχοντας ἦταν ὁ Πόπλιος. Καλός και φιλόανθρωπος, καιτοί εἰδωλολάτρες. Κοντά στόν τόπο τοῦ ναυαγίου εἶχε κτήματα. Πῆρε τούς ναυαγούς, διακόσια ἐβδομήντα ἔξι ἄτομα, και τρεῖς μέρες τούς φιλοξένησε «**φιλοφρόνως**». Πλούσιος σέ ὑλικά ἀγαθά, πλούσιος και σέ αἰσθήματα ἀγάπης. Ἀξιώθηκε νά φιλοξενήση ἀποστόλους, και μάλιστα τόν Παῦλο. «**Ὁ πατέρας δέ τοῦ Ποπλίου ἦταν κατάκοιτος, πάσχοντας ἀπό πυρετούς και δυσεντερίαν**. Ὁ δέ Παῦλος τόν ἐπισκέφθηκε, **προσευχήθηκε** ἔθεσε πάνω του τά χέρια και τόν θεράπευσε» (Πράξ. κη' 8-9).

• Ἡ φιλανθρωπία τοῦ **Ποπλίου** και τοῦ λαοῦ τοῦ νησιοῦ ἀνταμείφθηκε. Μεταξὺ Ποπλίου και Παύλου ἀναπτύχθηκε αἰσθημα ἐμπιστοσύνης. Ὁ Παῦλος θεράπευσε τόν πατέρα τοῦ Ποπλίου, καθώς και τούς **ἄλλους ἀσθενεῖς** τῆς νήσου. Ἀσφαλῶς δέ κήρυξε και τό Εὐαγγέλιο και ἴδρυσσε στό νησί Ἐκκλησία.

Προσευχή ἀδιάλειπτος!

• Δέν ὑπάρχει τελειότερος τρόπος τηλεπικοινωνίας ἀπό τήν προσευχή. Ἄμεση ἡ σύνδεσις. Ἡ γῆ συνδέεται μέ τόν οὐρανό. Ὁ ἄνθρωπος μέ τόν Θεό. Τό ἀδύνατο μέ τόν Παντοδύναμο. Καί νά σκεφτῆ κανεῖς, ὅτι αὐτή τήν **εὐκαιρία** τῆς προσευχῆς τήν ἔχει ὁ πιστός πάν-

τοτε! Όποιαδήποτε ώρα, έχει τή δυνατότητα ν' ανοίξη γραμμή. Νά μιλήση μέ τόν Θεό. Ν' άντλήση δύναμι.

- Έτσι άντιλαμβάνεται ό Παῦλος τήν προσευχή. Σάν τή μοναδική **εὐκαιρία**. Σάν τό σπουδαιότερο **όπλο**. Σάν τόν διαρκή κτύπο τῆς καρδιάς. Ές θυμηθοῦμε τό τοῦ αγίου Γρηγορίου: «Μνημονευτέον τοῦ Θεοῦ μάλλον ἢ ἀναπνευστέον». Καί ἀφοῦ ὀλημερίς καί ὄλονυκτίς προσφέρεται στόν Παῦλο αὐτή ἡ εὐκαιρία, γιατί νά κάνη διαλείμματα;

—*Συνέχεια, Κύριε, μέ δέχεσαι, Συνέχεια κι ἐγώ κοντά Σου, ἐνωμένος· μικρό παιδί, ἀλλά προσευχόμενο.*

Έστερα ἀπ' αὐτά κατανοοῦμε κάπως αὐτό, πού συνιστᾶ: «*Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε*» (Α' Θεσ. ε' 17).

- Τό «*ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε*» δέν σημαίνει νά στεκώμαστε συνέχεια, χωρίς νά κάνουμε ἄλλη δουλειά, σέ στάσι προσευχῆς. Μόνον οἱ **ἄγγελοι** ἐφαρμόζουν τό «*ἀδιαλείπτως*». Τό ἀδιάκοπο ἔργο τῶν ἀγγέλων εἶναι ἡ προσευχή. «...*Ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις*» ψάλλουν τό «*Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ...*».

- Τό «*ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε*» σημαίνει ζῶ συνεχῶς τόν Θεό. Σκέπτομαι τόν Θεό. Ἀναλογίζομαι τίς ἁμαρτίες μου. Ζητῶ συνεχῶς τό ἔλεός Του. Δοξάζω τόν Θεό.

Τά Δίπτυχα τοῦ Παύλου

Τούς ἐνθυμεῖται ὅλους. «*Μέμνηται*». Ἀκατάπαυστα τούς μνημονεύει ὅλους, ἕναν-ἕναν. «*Ἀδιαλείπτως*». Προσεύχεται γιά ὅλους. «*Πάντοτε ἐπί τῶν προσευχῶν μου δέομαι*» (Ρωμ. α' 10). Προσεύχεται νά τούς ἐπισκεφθῆ ὁ Παῦλος, μοναδικός διδάσκαλος τοῦ εὐαγγελίου· ὁ φορέας τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί τῶν θείων χαρισμάτων.

Προσευχές - εὐχές

- Στούς Ρωμαίους: «*Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετά πάντων ὑμῶν. Ἀμήν*» (ιστ' 24).

- Στούς Κορινθίους (Α'): «*Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετά πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν*» (ιστ' 22).

- Στούς Κορινθίους (Β'): «*Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετά πάντων ὑμῶν. Ἀμήν*» (ιγ' 23).

- Στούς Γαλάτας: «*Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετά τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν*» (στ' 18).

- Στούς Ἐφεσίους: «*Ἡ χάρις μετά πάντων τῶν ἀγαπώντων τόν Κύριον. Ἀμήν*» (στ' 24).

- Στούς Φιλιππησίους: «*Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετά πάντων ὑμῶν. Ἀμήν*» (δ' 23).

- Στούς Κολοσσαεῖς: «*Μνημονεύέτέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν*» (δ' 18).

- Στούς Θεσσαλονικεῖς (Α'): «*Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν*» (ε' 25)

- Στούς Θεσσαλονικεῖς (Β'): «*Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετά πάντων ὑμῶν. Ἀμήν*» (γ' 18).

- Στόν Τιμόθεο (Α'): «*Ἡ χάρις μετά σοῦ. Ἀμήν*» (στ' 21).

- Στόν Τιμόθεο (Β'): «*Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός μετά τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν*» (δ' 22).

- Στόν Τίτο: «*Ἡ χάρις μετά πάντων ὑμῶν. Ἀμήν*» (γ' 15).

- Στόν Φιλήμονα: «*Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ματά τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν*» (α' 25).

- Στούς Ἐβραίους: «*Ἡ χάρις μετά πάντων ὑμῶν. Ἀμήν*» (ιγ' 25).

π.Δ.Α.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Στ' ἀλήθεια, αὐτούς γιατί δέν τούς τιμᾶμε;

Η στήλη αὐτή καί ὄλο τό περιοδικό δέν θέλει νά λησιμονήση τόν θαρραλέο καί γνήσιο ἐργάτη τοῦ Θεοῦ, τόν πνευματικό μας γεννήτορα, τόν κληρικό πού τόν θαύμαζε τό πανελλήνιο ὡς ἱεροκήρυκα, καί ἰδίως ὡς ἐπίσκοπο Φλωρίνης. Πρόκειται γιά τόν πατέρα **Αὐγουστῖνο Καντιώτη**.

- Ὄταν τό 1967 ἀνέβηκε στήν Μητρόπολι Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας, μεταξύ τῶν μεγάλων ἀλλαγῶν του ἦσαν καί οἱ **ναοί**. Δηλαδή, βρῆκε δεκάδες ναούς στό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί ἄλλων λαοφιλῶν Ἁγίων.

- Δέν βρῆκε ναούς πρός τιμῆν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τοῦ ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, τῶν Νεομαρτύρων, τῆς Μεταμορφώσεως, τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, τοῦ ἱεροῦ Φωτίου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου κ.λπ.

- Παρ' ὄλες τίς ἀντιδράσεις μερικῶν κατοίκων, ἡ Μητρόπολις του τίμησε Ἀποστόλους, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, Ὁμολογητές καί Μάρτυρες.

- Σήμερα ὑπάρχει μία τάσις. Σέ πολλές Μητροπόλεις ἀνεγείρονται **ναοί** πρός τιμῆν ἐσχάτως ἁγιοκαταταχθέντων, ὡς ἐπί τό πλεῖστον «γερόντων». Ἄλλά καί ἁγίων, πού ἡ λαοφιλία τους ἐδράζεται ἤ εἰς θρησκοληψία, ἤ καί εἰς ἐμπορική «πέρρασι», ἤ καί σέ ἐκμετάλλευσι δῆθεν θαυματουργικῶν φαινομένων.

Ἄκόμα καί στήν ἱεραποστολική προσπάθεια τῆς Ἀφρικῆς καί ἄλλου ἀνεγείρονται ναοί πρός τιμῆν π.χ. τοῦ ὁσίου Παΐσιου, τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Κατουνακιώτου, τοῦ πατρός Εὐμενίου Σαριδάκη, τοῦ Νικηφόρου τοῦ τυφλοῦ καί ἄλλων νεοκαταταχθέντων ἁγίων.

- Δηλαδή, οἱ ἀδελφοί μας, πού προσέρχονται στήν Ὁρθοδοξία, δέν πρέπει νά γνωρίζουν γιά τόν **ἀπόστολο Παῦλο** καί τοὺς λοιπούς **Ἀποστόλους**, γιά τίς **Δεσποτικές ἑορτές**, γιά τοὺς μεγάλους **Πατέρες**, γιά τοὺς **Μάρτυρες**; Πρέπει κατ' εὐθείαν νά τοὺς πᾶμε στόν ὄσιο Παῖσιο ἢ στόν ὄσιο Πορφύριο; Ἄπό εὐλάβεια φυσικά κινῶνται οἱ ἱεραπόστολοι τῆς Ἀφρικῆς. Ὑπάρχουν ὁμως καί μερικοί πού εἶναι πιό ὁμοί στήν ἐξήγησι τοῦ φαινομένου. Λένε: «*Αὐτοί... πουλᾶνε!*». Φυσικά οἱ μόνοι πού δέν φταῖνε γιά τήν ὑπερύψωσι νεοφανῶν καί τήν ὑποτίμησι τῶν ἀποστόλων, τῶν μαρτύρων, ἀκόμη καί τοῦ Θεανδρικοῦ Προσώπου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι οἱ νεοφανῶς ἁγιοκαταταχθέντες. Φυσικά δέν φταῖνε αὐτοί.

- Καί θέλουμε νά ρωτήσουμε; Πιά καταπληκτικά πρόσωπα τῆς Ἁγίας Γραφῆς γιατί δέν γίνεται καθόλου λόγος. **Στ' ἀλήθεια αὐτοί γιατί δέν τιμῶνται;**

* * *

- Εἶδατε ποτέ ἐνοριακό Ναό ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου **Ἀνανία**; Στήν Καινή Διαθήκη παρουσιάζεται τό θεϊκό του ὄραμα. Ὁ Θεός ἐμφανίζεται στόν ἀπλοϊκό χριστιανό τῆς Δαμασκοῦ, στόν Ἀνανία. Τοῦ μιλάει γιά τήν μεταστροφή τοῦ Σαύλου (τοῦ μετέπειτα μεγάλου Παύλου). Τοῦ φανερώνει τήν οἰκουμενική διάστασι τοῦ ἀποστολικοῦ του διακονήματος. Βαπτίζει τόν Παῦλο. Καί καθίσταται τό ἱερώτερο ἐργαλεῖο τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἐκλογή τοῦ Παύλου (Πράξ. θ' 10-18).

● Είδατε ποτέ ένοριακό Ναό έπ' όνόματι του **Άγιου Ιωσήφ του Παγκάλου**; Ή Παλαιά Διαθήκη, στό πρώτο της βιβλίο, στή Γένεσι, ζωγραφίζει τό ωραιότερο από τά δώδεκα παιδιά του Ίακώβ πρόσωπο, τόν Ίωσήφ. Παρουσιάζει κυρίως τήν άσύγκριτο άγνότητά του. Ό Ίωσήφ κατέχει τό παγκόσμιο ρεκόρ τής άγνότητας. Ή δέ Έκκλησία τόν θεωρεί τύπον του Χριστού. Καί ξεκινά τήν Μεγάλη Έβδομάδα μέ τό υπέρολαμπρο πρόσωπό του (Γεν. θ' 6-23).

● Είδατε ποτέ ένοριακό Ναό έπ' όνόματι του **Άγιου Ιωσήφ, του προστάτου και μυστηριου της Παρθένου Μητρός**; Μή ξεχνάμε, ότι έχουμε τέσσερις άγγελοφάνιες στόν Ίωσήφ, τόσο για τήν εξήγησι του μυστηρίου τής θαυμαστής κυφορίας τής Παρθένου, όσο καί για τίς ένεργειες που καλείται νά κάνη για τήν προστασία του Θείου Βρέφους (Ματθ. α' 20-24, β' 13-14, β' 20-21, β' 22-23).

● Είδατε ποτέ ένοριακό Ναό άπ' όνόματι του τρίτου **Ίωσήφ**, του ευσχήμονος βουλευτου, του άπό Άριμαθαίας, που ήταν «προσδεχόμενος τήν βασιλείαν του Θεου» καί τόλμησε νά ζητήση άπό τόν Πιλάτο όχι ένα... λείψανο, αλλά τό πανακήρατο Σώμα του Κυρίου μας Ίησου Χριστού καί τίμησε τό άχραντο Σώμα Του; (Μάρκ. ιε' 43-46).

● Είδατε ποτέ ένοριακό Ναό έπ' όνόματι του **Γαμαλιήλ**; Θά πήτε, ποιός ξέρει τόν Γαμαλιήλ; Φυσικά, άφου δέν μελετάμε τό θεόπνευστο κείμενο τής Άγίας Γραφής, πώς είναι δυνατόν νά έχουμε έκπλαγή άπό τήν άπολογητική δύναμι του άγιου εκείνου Φαρισάιου, του Γαμαλιήλ; Βέβαια, όταν ξέρούμε τήν «φανουρόπιττα», γιατί νά ξέρούμε τόν Γαμαλιήλ; Ήν θέλαμε νά ξέρούμε, θά μελετούσαμε τό 5ο κεφάλαιο των Πράξεων των Άποστόλων, κι εκεί θά μάς καταλάμβανε θάμβος για τό πώς μίλησε ό Γαμαλιήλ στό συνέδριο των Ίουδαίων τότε που οι θρησκευτικοί άρχοντες του Ίσραήλ είχαν άποφασίσει νά φονεύσουν όλους τούς Άποστόλους. Θά θαυμάζαμε τά άπολογητικά επιχειρήματα του Γαμαλιήλ. Θά ακούγαμε τήν περιφημη φράσι του: «*Άπόστητε άπό των ανθρώπων (των άποστόλων) τούτων καί έάσατε αυτούς. Έάν η̄ έξ ανθρώπων η̄ βουλή αύτη η̄ τό έργον τούτο, καταλυθήσεται· ει δέ εκ Θεου έστιν, ου δύνασθε καταλῦσαι αυτό, μή ποτε καί θεομαχοι εύρεθήτε*» (Πράξ. ε' 34-40).

● Είδατε ποτέ ένοριακό Ναό έπ' όνόματι του **άγιου Λογγίνου του εκατοντάρχου**; Ποιός είναι αυτός ό άγιος; Πάλι η̄ Καινή Διαθήκη τόν προβάλλει καί ως πρότυπο μετανοίας καί ως πρότυπο θαυμασμού του Έσταυρωμένου καί ως πρότυπο όμολογίας τής Θεότητάς Του. Αυτόν τόν εκατοντάρχο, τόν αρχισταυρωτή του Χριστού, η̄ Έκκλησία τόν τιμά στίς 16 Όκτωβρίου όχι μόνο ως τόν σπουδαιότερο εκ μετανοίας θαυμαστή του σταυρωθέντος στόν Γολγοθά, αλλά καί ως μάρτυρα, που θυσιάστηκε άργότερα για τόν Χριστό του Σταυρού (Ματθ. κς' 54).

● Είδατε ποτέ ένοριακό Ναό έπ' όνόματι του **άγιου Κορνηλίου**; Ποιός ήταν; Ήν μελετούσαμε τό 10ο κεφάλαιο των Πράξεων θά θαυμάζαμε υπερόχως. Δέν ήταν Ίουδαίος, ούτε βέβαια καί χριστιανός. Ήταν εκατοντάρχος, άξιωματικός του Ρωμαϊκου στρατου. Ευσεβής «*καί φοβούμενος τόν Θεόν*». Τί έκανε; Πολλές καί μεγάλες έλεημοσύνες στόν λαό. Πώς περνούσε τίς νύκτες του; «*Δεόμενος του Θεου διά παντός*». Ποιός τόν επισκέφτηκε; Ό Ουρανός. Ήλθε στό σπίτι του άγγελος του Θεου για νά του πη: «*Κορνήλιε, αι προσευχαι σου καί αι έλεημοσύναι σου άνέβησαν ενώπιον του Θεου*» (Πράξ. ι' 1-33).

● **Στ' αλήθεια, αυτούς γιατί δέν τούς τιμάμε;**

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Δέν είναι άδικος ό Θεός

Ρωμ. θ' 17-19

Ἡ δόξα τῶν ἀδίκων (στ. 17)

Τούς λογισμούς τῆς ἀδικίας, ὅτι δῆθεν εἶναι ἄδικος ὁ Θεός, ἐνισχύουν πολλές φορές καί οἱ κατά κόσμον δοξασμένοι καί «φτασμένοι», πού καμμία σχέσι δέν ἔχουν μέ τόν Χριστό καί τήν ἀρετή. Καί διερωτῶνται μερικοί: «Γιατί ἀφήνει ὁ Θεός νά μᾶς κυβερνοῦν κακοί καί πονηροί; Γιατί ἄνθρωποι διεφθαρμένοι, ἔχουν πλοῦτη καί δόξες;». Ἐνα τέτοιο λογισμό προκαλοῦσε καί ἡ δόξα τοῦ Φαραώ.

• Ἦταν ἄσχετη μέ τόν Θεό; Ἐπιβεβαιωτικά, ἀφοῦ τίποτε δέν γίνεται στή γῆ, πού νά μή τό γνωρίζη καί νά μή τό ἐπιτρέπη ὁ Θεός. Καί αὐτό φαίνεται ἀπό τά λόγια, πού εἶπε ὁ Μωϋσῆς (Ἐξόδ. θ' 16), ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου, πρὸς τόν Φαραώ, ὅταν θά ξεκινούσε ἡ ἐπιχείρησις γιά ἀπελευθέρωσι τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Τά θεϊκά αὐτά λόγια πρὸς τόν Φαραώ ὑπενθυμίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Λέγει ἡ Γραφή τῷ Φαραώ, ὅτι εἰς αὐτό τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοί τήν δύναμίν μου, καί ὅπως διαγγελῆ τό ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ» (στ. 17). Δηλαδή: Ὁ Θεός λέει στόν Φαραώ: Γι' αὐτό ἀκριβῶς σέ διήγειρα ὥστε ν' ἀντιδρᾷς, γιά νά δείξω ἐξ αἰτίας σου τήν δύναμί μου καί νά διαλαληθῆ τό ὄνομά μου σέ ὅλη τή γῆ.

• Θά ἦταν ἄδικος ὁ Θεός, ἂν ἦταν, ὅπως προαναφέραμε, δική Του εὐνοια ἡ κοσμική ἐξουσία καί δόξα.

Σκάλα, πού σέ κατεβάζει καί δέν σέ ἀνεβάζει, δέν μπορεῖ νά εἶναι ἀπό τόν Θεό. Τέτοια εἶναι ἡ κοσμική ἐξουσία. Δέν σέ ἀνεβάζει. Σέ κατεβάζει στήν ἀδοξία.

Σκάλα, πού ὅποιος πέσει ἀπ' αὐτήν, συντρίβεται, δέν μπορεῖ νά εἶναι ἀπό τόν Θεό. Ὅσο

πιο ψηλά κοσμικά εἶναι κάποιος ἀνεβασμένος, τόσο πιο πολύ τσακίζεται, ὅταν πέφτῃ. «Καί ἦν ἡ πτώσις αὐτοῦ μεγάλη».

• Θά ἦταν ἄδικος ὁ Θεός, ἂν ἄφηνε γιά πάντοτε δυνατός τούς ἰσχυρούς τῆς γῆς. Τό ἀντίθετο συμβαίνει. Οἱ λεγόμενοι δυνατοί φανερόνουν, μέ τήν πραγματική ἀδυναμία τους, τήν δύναμι τοῦ Θεοῦ. «Ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοί τήν δύναμίν μου, καί ὅπως διαγγελῆ τό ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ» (στ. 17). Οἱ «θεοί» τῆς γῆς πεθαίνουν καί ἀναδεικνύεται ὁ ἕνας καί μοναδικός Θεός. Οἱ τρανοί τοῦ κόσμου ἀποδεικνύονται σκόνη μπροστά στόν Θεό. «Οὗτοι ἐν ἄρμασι καί οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δέ ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ μεγαλυνθησόμεθα».

Δέν φταίει ὁ Θεός (στ. 18)

• Τό συμπέρασμα ἔνα εἶναι: Νά μή σπριζόμεθα στίς δικές μας δυνάμεις. Ἐνας μέ τό Θεό ἀποτελεῖ συντριπτική πλειονοψηφία ἐναντί ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ. Νά σπριζόμεθα στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ξαναδιατυπώνει τό συμπέρασμα αὐτό ὁ ἀπόστολος Παῦλος στόν ἐπόμενο στίχο: «Ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δέ θέλει σκληρύνει» (στ. 18). Δηλαδή: Ὁ Θεός λοιπόν ἐλεεῖ τόν ἄνθρωπο ἢ σκληραίνει τήν καρδιά του, κατά τό θέλημά του.

• Ὁ Θεός θέλει γιά ὅλους τά βέλπιστα. Ἀπό τί στάσι ὁμως τοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται τό ἔλεος ἢ ἡ σκληρόνυσις, ἡ βελτίωσις ἢ ἡ χειροτέρευσις, ἡ σωτηρία ἢ ἡ ἀπώλεια.

Μικρή κίνησι εἶναι νά βάλῃς τό καλῶδιο στή μπρίζα. Τό μεγάλο ἔργο τό κάνει ἡ τεράστια μηχανή, πού ἄρχισε νά λειτουργῇ. Δέν θά λειτουργοῦσε ὁμως, χωρίς τήν μικρή κίνησι τῆς συνδέσεως. Μικρή ἡ προσφορά τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά

καθοριστική, αφού χωρίς αυτήν δέν κινείται ή μεγάλη προσφορά, δέν λειτουργεί τό έλεος του Θεού. Μ' αυτή πίν έννοια είναι πολύ μεγάλη ή ανθρώπινη συνεισφορά.

Ό ήλιος ένας είναι. Κι όμως, τό κερί τό λιώνει, ή λάσπη ή σκληραίνει. Δέν φταίει ό ήλιος. Δέν φταίει ό Θεός, όταν λέει: «Όν θέλει έλεει, όν δέ θέλει σκληρύνει» (στ. 18).

● Άς μή ζητάμε ευθύνες από τόν Θεό, όταν μάλιστα ό Θεός ήλθε στή γη νά πληρώσει τίς δικές μας ευθύνες. Λέγει επιγραμματικά ό ιερός Χρυσόστομος: «Μή τοίνυν ευθύνας άπαίτει τόν δημιουργόν, μηδέ λέγε, διατί ό μέν έστεφανώθη, ό δέ έκολάσθη. Οίδε γάρ μετά άκριβείας ταυτα ποιείν» (Ε.Π.Ε. 17,300). Μετάφρασις: Νά μή ζητάς λοιπόν, ευθύνες από τόν Δημιουργό, ούτε νά ρωτάς γιατί ό ένας στεφανώθηκε κι ό άλλος τιμωρήθηκε. Διότι γνωρίζει μέ άκριβεια νά ενεργή.

Τίς άνθέστηκε; (στ. 19)

Πάντοτε υπάρχουν εκείνοι, πού μέ άσέβεια επιρρίπτουν ευθύνες στον Άνεύθυνο. Ύπηρχαν και πίν εποχή του άποστόλου Παύλου. Στόν άγώνα του ό Παύλος ν' αντικρούση τούς ιουδαίζοντες και νά έδραιώση πίν αγάπη του Θεού, άποκρούει τά έπιχειρήματα των άσεβών, πάντοτε επί ή βάσει του λόγου του Θεού, αλλά και ής λογικής. Ό αντίρρητικός του λόγος χρησιμοποιεί τόν έρωτηματικό τρόπο, πού κάνει τόν λόγο ζωηρότερο. Έτσι επιμένοντας στην άλάθητη βουλή του Θεού, ρωτάει: «Ερείς ούν μοι. Τί έτι μέμφεται; Τώ γάρ βουλήματι αυτού τίς άνθέστηκε;» (στ. 19). Μέ άπλή λόγια: «Θά μου πής, λοιπόν: Γιατί ό Θεός κατηγορεί και καταδικάζει ανθρώπους; Φταίνε οι άνθρωποι, πού καταδικάζονται; Ποίός μπορεί ν' αντισταθί στην βουλή, στό θέλημα, του Θεού;».

● Η έρώτησις αυτή φαίνεται λογική. Είναι όμως παράλογη. Είναι σαν νά λέπ ό έρωτών, ότι ό Θεός έχει και τέτοιο «βούλημα», νά κώνονται οι άνθρωποι. Σάν νά θέλη ό Θεός ν' άμαρτάνουν οι άνθρωποι! Σάν νά θέλη ό Θεός τό κακό των ανθρώπων.

Τό ότι άνθρωποι κώνονται, αυτό είναι γεγονός, αλλά κώνονται ίδια βουλήσει. Θέλουν και κώνονται, ή μάλλον δέν θέλουν ν'

άγωνιστούν νά μή κώνονται. Ό Θεός και θέλει όλοι νά σωθούν και κάνει τό πών για νά σωθούν όλοι. Έδωσε τόν Υίο Του. Συγχωρεί τίς άμαρτίες όλες. Μακροθυμεί και άνέχεται. Και χαρίζει ή μεγάλη ευκαιρία για άπόσβεσι όλων των κρεών, δηλαδή, ή μετάνοια.

● Ό άνθρωπος, πού θέλει νά σωθί, δέν βρίσκει έμπόδιο, αντίθετο «βούλημα» του Θεού. Και ό άνθρωπος, πού δέν θέλει νά σωθί, δέν μπορεί κανένα ευνοϊκό «βούλημα», καμμία ώθησις του Θεού, νά τόν σώσει.

● Ό Δαβίδ είχε πέσει σε δύο μεγάλα άμαρτήματα, στή μοικεία και στό φόνο. Γρήγορα συνήλθε. Μετανόησε, έκλαψε και έγινε δεκτός από τόν Θεό. Ό φαρισάιος δέν διέπραξε τέτοια άμαρτήματα, άλλ' επειδή καυχόταν για τά καλά, έχασε τά πάντα. Αίτία; Όχι τό βούλημα του Θεού, άλλ' ή διάθεσις και του μέν και του δέ. Ναι, αλλά!...

● Ό Θεός είναι άπροσωπόληπτος, έπομένως άποκλείεται νά μεροληπιή.

● Ό Θεός είναι ό υπέρτατος Νους, έπομένως άποκλείεται νά κάνει κάτι αυθαίρετο και άσύνητο. Τό «βούλομαι» έχει σχέση μέ τό «βουλεύομαι». Σκέπτομαι, γι' αυτό θέλω. Η δέ βουλή του Θεού είναι τρόπον τινά άπόφασις συσκέψεως του Τριαδικού Θεού.

● Ό Θεός είναι ή ύψιστη αγάπη, έπομένως άποκλείεται νά θέλη κάτι εκτός από ή σωτηρία του ανθρώπου. Δέν μέμφεται, δέν καταδικάζει ό Θεός. Μόνος του ό άνθρωπος καταδικάζεται, όταν εκτροχιάζεται από τίς γραμμές του τελείου Νόμου του Θεού. Ρωτάνε: «Τώ γάρ βουλήματι αυτού τίς άνθέστηκε;» (στ. 19). Έδώ ως «βούλημα» δέν έννοούν πίν προαιώνιο βουλή του Θεού ούτε τό άγιο θέλημά Του. Έννοούν ή δυνατότητα του Θεού νά γνωρίζει, ποιός σώζεται και ποιός κώνεται. Μά αυτό δέν είναι βούλημα' αυτό είναι γνώσις. Τό γιατί δέ γνωρίζει ό Θεός πίν κατάληξι κάθε ανθρώπου, αυτό εξηγείται από κάποιο άλλο «άνθέστηκε». Όχι ένας, αλλά πολλοί άντιστέκονται στό θέλημα του Θεού. Άντιστρατεύονται στό Ευαγγέλιο ής αγάπης Του. Και μερικοί συνεχώς κώνουν αυτό τό σατανικό έργο. «Αεί τώ Πνεύματι τώ Αγίω άντιπίτετε», λέει ό άγιος Στέφανος στα μέλη του Ίουδαϊκού συνεδρίου (Πράξ. ζ' 51).

Δ.Γ.Α.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Οἱ δρόμοι τῶν Χριστουγέννων

Ἐπέβηκε ὁ Θεός ἀπό τόν Οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν. Πολλοὺς δρόμους πέρασε, γιὰ νὰ φτάσῃ ἐδῶ καὶ νὰ γίνῃ αὐτὸ πού τὰ δύο ὀνόματά Του φανεροῦν: Ἰησοῦς καὶ Ἐμμανουήλ. Στά ἀναγνώσματα τῶν Χριστουγέννων βλέπουμε τοὺς ἀνθρώπινους δρόμους, τίς ἀνθρώπινες γενεές, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Χριστός, ὁ Μεσσίας, γενεαλογήθηκε ὡς ἄνθρωπος. Μὰ ὁ Χριστός δέν εἶναι μόνο ἄνθρωπος. Εἶναι καὶ Θεός. Θεὸς ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ.

● Εἶναι ὁ Υἱός, πού ἀπέστειλε ὁ Πατέρας ὁ οὐράνιος στὸν κόσμον. Ἦλθε ὄχι ἀπὸ τὸ πούθενά. Ἐμεῖς ἐρχόμαστε ἀπὸ τὸ πούθενά. Ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία. Ὁ Χριστὸς προτοῦ νὰ φωνάξῃ «παρών» εἰς τὴν γῆν, οἱ ἄγγελοι φώναζαν στὸν οὐρανόν: Ὁ Ὡν! Αὐτὸς πού πάντοτε ὑπάρχει. Πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Ὁ Ὡν γιὰ νὰ γίνῃ Παρὼν, βάδισε πολλοὺς θεϊκοὺς δρόμους.

● 1. Ἡ πρώτη ὁδὸς τοῦ μυστηρίου τῆς σαρκώσεως: Ὁ δὸς πρὸ καταβολῆς κόσμου. Προτοῦ νὰ γίνῃ ὁ κόσμος, τὸ σύμπαν, προτοῦ νὰ γίνῃ ὁ ἄνθρωπος, προτοῦ νὰ γίνοντο οἱ ἄγγελοι, ὁ Θεὸς σχεδίασε τὸν πρῶτον δρόμον: Πρὸ καταβολῆς κόσμου! Σχεδίασε τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου, προτοῦ νὰ γίνῃ ὁ ἄνθρωπος, προτοῦ νὰ πέσῃ ὁ ἄνθρωπος. Σχεδίασε τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Υἱοῦ Του. Καὶ ὁ Υἱὸς ζῶσεν ἐν αὐτῷ τὸν καταπληκτικόν δρόμον: Ὁ δὸς πρὸ καταβολῆς κόσμου (Ἐφεσ. α' 4).

● 2. Ἦλθε ἡ στιγμή ν' ἀνοίξῃ ἡ ἄλλη ὁδὸς γιὰ τὸ κατέβασμα τοῦ Χριστοῦ. Πῶς λέγεται; Ὁ δὸς Ἀγάπης. «Οὕτως

ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱόν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. γ' 16).

● 3. Ἄλλ' ἡ ὁδὸς τῆς ἀγάπης συνάντησε ἕνα ἀδιέξοδον. ΣΤΟΠ! Θεέ! Ὅσο κι ἂν μᾶς ἀγαπᾶς, στέκει τὸ μεγάλο ἐμπόδιον: Εἶναι ἡ ὕλη. Πῶς θὰ περάσῃ στὸν ὑλικὸν κόσμον ὁ ἄυλος Θεός; Ἀλλὰ νά! Ἀμέσως ἀνοίγει μπροστά στὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ ὁ τρίτος δρόμος: Ὁ δὸς ταπεινώσεως. Στὸν δρόμον αὐτὸν ντύνεται ὁ ἄυλος τὴν ὕλην, ὁ ἄσαρκος τὴν σάρκα. «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. α' 14).

● 4. Ἡ ταπεινώσις δίνει μορφὴν ἀνθρώπινην στὸν ἄμορφον Θεόν. Ναι, αὐτὸ σημαίνει, ὅτι πρέπει νὰ γεννηθῇ ὡς ἄνθρωπος. Ἡ τέταρτη, λοιπόν, ὁδὸς εἶναι ἡ Ὁ δὸς Γεννήσεως! Ναι, ἀλλὰ ἡ Γέννησις Του δέν μπορεῖ νὰ εἶναι ὅπως ἡ γέννησις ὄλων τῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι τοκετοὶ γάμου ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ τόκος μιᾶς γυναίκας μόνο. Τῆς Παρθένου Μαρίας.

● 5. Νά ἡ πέμπτη ὁδὸς: Ὁ δὸς Παρθένου Μαρίας. Ὡς Θεὸς ὁ Χριστὸς εἶναι ἀμήτωρ. Υἱὸς μονογενῆς τοῦ Προανάρχου Πατρός. Ὡς ἄνθρωπος εἶναι ἀπάτωρ. Υἱὸς μονογενῆς τῆς Κόρης τῆς Ναζαρέτ.

● 6. Τὰ Χριστούγεννα ἀνοίγουν καὶ τρεῖς ἑκτακτοὺς δρόμους. Ὁ ἕκτος εἶναι ἡ Ὁ δὸς τῶν Ἀγγέλων. Δρόμος γεμάτος οὐράνια ἀρμονία: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β' 14).

● 7. Ὁ ἕβδομος δρόμος: Ὁ δὸς Βη-

θλεέμ. Τόν δείχνει στους βοσκούς ο άγγελος: «Ίδού εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλη, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ» (Λουκ. β' 10-11) Ὁδός Βηθλεέμ! «Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν» (Λουκ. β' 15).

● 8. Ὁ ὄγδοος δρόμος: Ὁδός Φάτνης. Ὁδηγεῖ στό σπήλαιο. Στὴν ἄκρα Ταπεινώσι. Ὁδηγεῖ στόν Χριστό τῆς ἀπόλυτης φτώχειας καὶ ἀπλότητας. «Τί γάρ εὐτελέστερον σπηλαιῶν; Τί δέ ταπεινότερον σπαργάνων;» (ὑπακοή Χριστουγέννων).

● Ἐκεῖνος, ὁ Θεάνθρωπος, ἦλθε στή Βηθλεέμ, περνώντας ἀπό τοὺς ὀκτώ δρόμους. Ἀπό τὸν δρόμο τῆς ἀπειραντωσύνης στό στενὸ μονοπάτι πρὸς τὸ ἅγιο σπήλαιο.

● Ἐμεῖς; Μᾶς περιμένει ὁ πρῶτος δρόμος: Ὁδός προσκυνήσεως. Δέν μᾶς νοιάζει τί δῶρα Τοῦ ἔδωσαν οἱ Μάγοι. Μᾶς νοιάζει, ὅτι Τοῦ ἔδωσαν τὴν προσκύνησί τους. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν».

● Προσοχή στόν δεύτερο δρόμο: Ὁδός Ἀστέρος. Νά μή χάσουμε τὸ δρόμο. Νά βαδίζουμε ἐκεῖ πού τὸ Φῶς τοῦ Εὐαγγελίου μᾶς ὀδηγεῖ.

● Προσοχή περισσότερη στόν τρίτο δρόμο: Ὁδός Ἀγάπης. Νά ἀγαπήσουμε πάνω ἀπὸ ὅλα τὸν Ἰησοῦ, πού εἶναι ὁ Σωτήρας μας. Νά ἀγαπήσουμε φλογερά τὸ Βρέφος τῶν Χριστουγέννων, πού εἶναι ὁ Ἐμμανουήλ, μαζί μας ὁ Θεός. Νά ἀγαπήσουμε τοὺς ἀνθρώπους. Γιά ὅλους ἦρθε ὁ Χριστός. Σέ ὅλους νά δώσουμε τὸν Χριστό, τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Ἀμύθητος πλοῦτος

Οἱ πατέρες δέν μποροῦν νά κολυμποῦν στά πλούτη καὶ τὰ παιδιά τους νά πεινοῦν κυριολεκτικά. Τὴν ὥρα πού οἱ βουλευτές μας (αὐτοὶ λέγονται

«πατέρες τοῦ ἔθνους!») μιᾶνε ν' αὐξήσουν τὸν κατώτατο μισθὸ μέ... 150 εὐρώ, πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς αὐξάνουν τὰ ἔσοδα τους μέ βᾶσι ὄχι τὸ κατοστάρικο οὔτε τὸ χιλιάρικο, ἀλλὰ τό... ἑκατομμύριο. Τὴν ὥρα πού τὸ θέμα τῆς στέγης, γιὰ οἰκογένειες μέ πολλὰ παιδιά εἶναι ἐφιαλτικό, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πολιτικούς μας μετρᾶνε τὰ ἀκίνητά τους ὄχι μέ ἀριθμὸ μονοψήφιο, οὔτε διψήφιο, ἀλλὰ τριψήφιο!

● Τὸ χειρότερο ἀπὸ ὅλα εἶναι, ὅτι ἰσχυρίζονται πὼς ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ λαό. Τὸ ἀκόμα χειρότερο, ὅτι δέν αἰσθάνονται ντροπὴ ὅταν δημοσιεύονται οἱ πίνακες μέ τὸ λεγόμενο «πόθεν ἔσχες;». Ὁπωσδήποτε δέν «ἔσχον», δέν ἀπέκτησαν τὴ μυθώδη περιουσία τους «ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου» τους. Οἱ περισσότεροι δέν δούλεψαν ποτέ στὴ ζωὴ τους.

● Πὼς μάζεψαν τόσα χρήματα (στὶς καταθέσεις φαίνονται ἄραγε ὅλα); Πὼς βρέθηκαν ἑκατομμυριοῦχοι; Ἄν ἦσαν ἐπιχειρηματίες ἢ βιομήχανοι ἢ ἐφοπλιστές, θά εἶχαν κάποια δικαιολογία. Τὰ κέρδη τους πιθανόν θά καταμερίζονταν στοὺς μισθοὺς τῶν ἐργατῶν τους, στὴν πρόοδο τῶν ἐπιχειρήσεών τους. Ἄλλὰ καὶ τότε δέν ἐπιτρέπεται πλοῦτος καὶ καταθέσεις σέ ξένες ἢ ἐλληνικὲς τράπεζες.

● Ἄλλ' ἐδῶ, προκειμένου περὶ πολιτικῶν, δέν δικαιολογεῖται ἡ συρροὴ τόσοσιν χρήματος καὶ τόσης ἀκίνητης περιουσίας. Προκαλεῖται ὁ λαός καὶ ἐξοργίζεται. Ἡ πλουτομανία εἶναι φρικιαστική. Καὶ μάλιστα ὅταν στό «Πόθεν ἔσχες;» οὐδέποτε ἀπαντήθηκε τὸ «πόθεν;».

● Ἐνεικτικὰ παραθέτουμε (μέ τὰ ἀρχικά τους) τοὺς πέντε μεγαλοκαρχαρίες καταθέσεων καὶ τοὺς πέντε σέ κτήσι ἀκινήτων.

Καταθέσεις:

Κ.Π.: 4.500.000 εὐρώ

Γ.Γ.: 3.897.000 εὐρώ

Π.Σ.: 2.650.000 εὐρώ

Κ.Ο.: 2.468.000 εὐρώ

Κ.Μ.: 2.035.000 εὐρώ.

Ἀκίνητα:

Β.Μ.: 122

Μ.Γ. : 114

Δ.Γ. : 69

Π.Γ. : 59

Α.Ι. : 49

• Βεβαίως υπάρχουν και «πόθεν ἔσχες;» πολιτικῶν μέ λογικά νούμερα.

• Τό μεγάλο σκάνδαλο ἐν προκειμένῳ εἶναι τό «ὅς μέ πεινᾶ, ὅς δέ μεθύει» (Α' Κορ. ια' 21). Σέ παλαιότερους καιρούς εἶχαμε πολιτικούς πού ἔμπαιναν πλούσιοι καί ἔβγαιναν φτωχοί. Εἶχαμε καί παραδείγματα, ὅπως τοῦ Πλάσθήρα, πού πέθανε κυριολεκτικά «στήν ψάθα»!

Τόν Μωάμεθ θά τόν γελοιοποιοῦσες;

Ἰάτιρα πού εἶναι ἀπόβρασμα χυδαίου βώθρου, σάτιρα πού καθυβρίζει σκαϊότατα τήν πίστι τῶν Χριστιανῶν, ὄχι μόνο δέν εἶναι σάτιρα, ἀλλ' ἀποτελεῖ προκλητική καθύβρισι ὅλης τῆς Ἐκκλησίας.

Κάποιος ἠθοποιός, ὀνόματι Σεφερλής παρουσίασε στίς 20 Ὀκτωβρίου στόν τηλεοπτικό σταθμό ΣΚΑ·Τ· αἰσχρό ἔργο, μόνο καί μόνο γιά νά διακωμωδήσῃ ἱερά καί ὅσα τῆς Πίστεώς μας.

Δημοσιεύουμε τή μαρτυρία -διαμαρτυ-

τυρία τοῦ Σεβασμ. **Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου π. Μακαρίου.**

«Φίλος μέ προέτρεψε τήν Παρασκευή 20 Ὀκτωβρίου νωρίς τό βράδυ νά ἀνοίξω τήν τηλεόραση, νά δῶ τόν ΣΚΑ·Τ·.

Δέν εἶχε ἄδικο. Τά ὅσα εἶδα γιά λίγα λεπτά “*αἰσχρόν ἐστί καί λέγειν*”. Πῶς ὁ κωμικός ἠθοποιός Σεφερλής τό παρουσίασε στήν τηλεόραση, χωρίς ἴχνος ἐντροπῆς; Καί πῶς ὁ ΣΚΑ·Τ· τό προέβαλε χωρίς κανέναν ἔλεγχο;

“Ὅσοι δέν συντάσσονται μέ τό δικό μας “πιστεύω”, ἄς χειροκροτοῦν καί ἄς γελοῦν. Ἄλλ' ἐμᾶς πού θέλουμε νά πιστεύουμε στόν Χριστό, δέν μᾶς ὑπολογίζουν; Δέν ἔχουμε ἀξία νά μᾶς σεβαστοῦν γι' αὐτό πού εἴμαστε, Ἕλληνες καί Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί;

Ἄγαπητοί κύριοι, ὅλα ἔχουν ἓνα ὄριο. Κάπου ἡ ἀσυδοσία σταματᾶ.

Οἱ Γάλλοι (κακῶς βέβαια) πλήρωσαν μέ πολύ ἀκριβό τίμημα τήν προσβολή στό κοράνι καί στόν θρησκευτικό ἠγέτη τῶν Μουσουλμάνων. Ἴδού, λοιπόν, κ. Σεφερλή καί ἀγαπητέ ΣΚΑ·Τ·, ποίος γεννάει τοὺς Τζιχαντιστές καί ποίος δημιουργεῖ στενοκέφαλους ἢ καί ἐκτρέφει ἀνεγκέφαλους τρομοκράτες; Πάντως ὄχι ἐμεῖς, πού κηρύσσουμε τήν ἀγάπη, τήν ἐλευθερία, τήν ἰσότητα, καί ὅλα τά θετικά στοιχεία πού συγκροτοῦν μία εὐνομούμενη δημοκρατική πολιτεία.

Καί γιά νά γίνω πιό σαφής, θά σᾶς πῶ τά πράγματα μέ τό ὄνομά τους, ὅσα βέβαια συνεκράτησα καί ὅσα ἀνευθρίαστα μπορῶ νά ἐκθέσω.

Ὁ πιό πάνω ἠθοποιός μαζί μέ τοὺς συνεργάτες του ἠθοποιούς παρουσίαζαν καθαρά ἐκκλησιαστική ὀρθόδοξη σκηνή Ἁγιασμοῦ. Ὁ ἴδιος ἦταν ἐνδεδυμένος μέ πλήρη ἱερατική στολή καί οἱ ἄλλοι δύο μέ ράσα, μαλλιά, γένια κ.λπ.

Ράντιζε δέ μέ τόν ἁγιασμό τήν φαλάκρα θεατή γιά νά βγάλει μαλλιά καί στή συνέχεια τά... γεννητικά του ὄργανα, γιά νά....(!!!). Ἀκολουθῶς ψέλνοντας μέ ἐκκλησιαστικό ὕφος καί μέλος προέτρεψε νά ζοῦμε στό σκοτάδι, λόγω κρίσης!

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannsvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannsvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας. 25 Μαρτίου 124, Περιστέρι

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικής: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ «ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ» 2023

Κύρια άρθρα

Δύο ύπουργοί, σελ. 1. Πότε και πώς Σέ είδαμε;, σελ. 17. Τό εύκολο καί τό δύσκολο, σελ. 33. Ἄνοιξις τῆς αἰωνίου ζωῆς, σελ. 49. Θέλεις;, σελ. 65. Ἄγριο καί Ἅγιο πνεῦμα, σελ. 81. Κανέναν ἀφώτιστος, σελ. 97. Ἀπόσβεσις χρεῶν, σελ. 113. Ἀνάγκη ὑψώσεως, σελ. 129. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, σελ. 145. Γιατί σώθηκε ὁ φτωχός; σελ. 161. Βάσις ἢ ταπείνωσις, σελ. 177.

Ἑορτολογικά-Ἐπίκαιρα

Ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου (Σύναξις Βαπτιστοῦ, 7 Ἰαν.), σελ. 3. Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος (19 Μαρτ.), σελ. 35. Ἀνάστασις Χριστοῦ καί νεκρῶν (Πάσχα, 16 Ἀπριλίου), σελ. 51. Ἡ Παναγία τῆς Καινῆς Διαθήκης (Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. 15 Αὐγούστου), σελ. 115. Συμπάθεια - ἀπάθεια (Ἐψωσις Σταυροῦ, 14 Σεπτεμβρίου), σελ. 130.

Γνωριμία μέ τόν Παῦλο

Ρωμ. η' 12-15: Χειραγωγούμενος, σελ. 10. Ρωμ. η' 16-18: Χειραγωγούμενος, σελ. 26. Ρωμ. η' 19-20: Ἡ κτίσις καί ἡ φθορά, σελ. 42. Ρωμ. η' 21-33: Δέν βλέπουμε, ἀλλά ἐλπίζουμε, σελ. 58. Ρωμ. η' 26-28: Ἡ βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σελ. 74. Ρωμ. η' 28-30: Καλεσμένοι καί προωρισμένοι, σελ. 90. Ρωμ. η' 31-34: Ὑπέρ ἡμῶν, σελ. 106. Ρωμ. η' 35-39: Ἡ ἀνίκητη Ἀγάπη, σελ. 122. Ρωμ. θ' 1-7: Ἡ Ἀγάπη λυπᾶται, σελ. 138. Ρωμ. θ' 8-11: Ἐκλογή τοῦ Θεοῦ, σελ. 154. Ρωμ. θ' 12-18: Δίκαιος καί ἐλεῆμων, σελ. 170. Ρωμ. θ' 17-19: Δέν εἶναι ἄδικος ὁ Θεός, σελ. 186.

Πρόσχωμεν

Λάμπουσα κοινωνία, σελ. 8. Κατά τάξιν, σελ. 24. Θεία Εὐχαριστία, σελ. 40. Λογική καί κατανοητή λατρεία, σελ. 56. Χριστός Ἀνέστη! σελ. 72. Ἡ ὑποταγή τοῦ Χριστοῦ! σελ. 88. Ἡ ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ, σελ. 104. Ἡ πρώτη χριστιανική κοινότητα, σελ. 120. Ἄδηλος φωνή, σελ. 136. Πρεσβύτεροι (χωρίς ὀφθίκια), σελ. 152. Ἐμεῖς ἄς κλάψουμε, ὄχι ἡ Παναγία!, σελ. 168. Στ' ἀλήθεια, αὐτούς γιατί δέν τούς τιμᾶμε; σελ. 184.

Κοινωνικά

Ἡ γυναίκα ἐμπνέει τή γαλήνη, σελ. 119. .

Θεολογικά

Ἡ ἐλευθερία τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ, σελ. 7. Αἵρεσις καί Εὐαγγέλιο, σελ. 67. Για τόν Ἀντίχριστο δέν μιλάει ἡ Ἀποκάλυψις, σελ. 151. Ἀπό τή ζωή τοῦ Παύλου: Παῦλος καί προσευχή, σελ. 80.

συνέχεια σελ. 192

.....
 Τότε μιά συνεργάτιδά του ἔσκυψε δίπλα του δείχνοντας ἐνώπιον ὄλων τά ὀπίσθιά της. Καί τότε ἔφελναν ὅλοι μαζί τό “Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν...” σέ πραεῖα βυζαντινῆ μελωδία, βλέποντας τό αἰσχρόν θέαμα.

Ἄγαπητοί κύριοί μου; Αὐτό εἶναι τό ἐπίπεδό μας; Αὐτός ὁ πολιτισμός μας; Αὐτός ὁ σεβασμός μας; Καταλύονται ὅλα ἐν ὀνόματι τῆς τέχνης, καί μάλιστα “γυμνῆς”, καί οὐδεὶς ἐπιτρέπεται ν' ἀρθρώσῃ λέξη ἀντίδρασης.

Κύριε εἰσαγγελεῦ, πιστεύω ὅτι ὄχι μόνο ἀπό τή δική μου, ἀλλά καί πολλῶν ἄλλων ἀντίδραση, θά κάνετε τό καθήκον σας. Ζητήστε νά δῆτε τήν ταινία, ὅλα ὅσα προβάλλονται ἀπό μεγάλο τηλεοπτικό κανάλι.

Κάποιος πρέπει νά βάλῃ φρένο στήν ἀσυδοσία καί τήν ὑπέρμετρη ὑποτίμηση τῶν πάντων.

† Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος

Ἐκκλησιαστικά

Ἡ μαρτυρία ενός Ἀρχιεπισκόπου, σελ. 19. «Νά μή κοιτᾶ μονάχα τό μάτι τοῦ Θεοῦ!», σελ. 83. Δοξασμένο τό ὄνομά Σου, σελ. 89. Καλή ἐπιτυχία! σελ. 99. Ἡ ἐπισκοπική σκυντάλη: Παραιτήθηκε ὁ Μητροπολίτης Φλωρίνης Θεόκλητος, σελ. 149. Ἀποχαιρετιστήριος ἐγκύκλιος τοῦ πρ. Φλωρίνης Θεοκλήτου, σελ. 165.

Χρονογράφημα

Βρεφικός διάλογος, σελ. 147.

Ἐκδημίες

Ὁ φλογερός θεολόγος: † Νικόλαος Δίπλαρος - Ἀφανής πονεμένη ψυχή: † Διονυσία Θεολογίτου - Ἀεράκη - Ὁ θεολόγος τῆς κανονικότητας: † Εὐάγγελος Διαμάντης - Φλογερή ἱεραπόστολος: † Ἀγνή Παπαποστόλου, θεολόγος, σελ. 84. Ἐξεδήμησε λαμπρός θεολόγος: † Ὀδυσσεύς Μανωλίτσης, σελ. 103. Εὐλαβής πρεσβύτερος: † ἱερομόναχος Παΐσιος Λαμπρόπουλος ἰ. Μονῆς Κεχαριτωμένης Τροιζήνος, σελ. 163.

Ἐλεύθεροι σχολιασμοί

Ριπτόμενος - ρυπτόμενος - κρυπτόμενος - Ἡ κυρία ἀμνηστεύει τό Κατάρ - Δομές χωρίς ὑποδομές - Τήν Ἀλήθεια ἤ τά παραμύθια; - Τύχη ἢ Θεός; σελ. 13-16. — Λόγια καρδιάς - Ὅταν λάμπη ἢ ταπεινώσῃς - Ποτάμι καί σφαγεῖο - Ὁ φόνος εἶναι... ἱερό δικαίωμα!!! - Ἀγνότητα - ἐγκράτεια, σελ. 29-32. — Τί δέν εἶναι Ὁρθοδοξία; Συνοριοφύλακες - Καί ὁ ἄφρων δέν ἀκούει Ἀγγλικανοί ὑπέρ τῆς διαστροφῆς! - Γιά προσευχή, ὄχι γιά ἀπίδειξι, σελ. 45-48. — Νά μή γίνῃς ἀπιστος - Κοιλιάδα κλαυθμῶν- «Καλή ἀνά-

σταση, γυιέ μου!» - Τί ἀπό αὐτά εἶναι τό Πάσχα; σελ. 61-64. — Μικρές λέξεις, μεγάλες ἀλήθειες- Προτεραιότητα οἱ... ἀνόμαλοι! - Σύντροφός, ὄχι σύζυγος - Δικαστές καταδικάστηκαν, γιατί δέν δικάζαν! - σελ. 77-80. Τί ζητᾶμε; Ἀνέπωτη τραγωδία! - Τά παιδιά εἶναι παδιά. Τά ἀγόρια εἶναι ἀγόρια! Τά κορίτσια εἶναι κορίτσια - Κύριε Μητσοτάκη! σελ. 93-96. — Τρεῖς προβολεῖς - Ποιός ἀπό τούς τρεῖς λειτουργούς; - Ζῶα; Νά τ' ἀγαπᾶτε! Ζωντανά ἔμβρυα; Νά τά σφάζετε! - Τουρίστας; Περάστε! Γιατρός; Μείνε ἄστεγος! σελ. 109-112. — Τί εἶναι ἡ πίστις; - Ναυαγοῦν οἱ φτωχοί. Ναυαγοῦν καί οἱ μεγιστάνες - Γυμνοί καί ἀναίσχυντοι - Γιορτή χαρᾶς, ὄχι θρήνου, σελ. 125-128. — Μιλᾷ οἱ Σταυρός - «Ἡ Ἑλλάδα νά πεθάνῃ, νά ζήσουμε ἐμεῖς!» - Πρόληψις, ἀλλά καί σύλληψις - Ὑπάρχουν καί πιστοί ἡθοποιοί, σελ. 141-144. — Ναός τοῦ Θεοῦ - Ἀπανωτές οἱ θεομηνίες - Ἄντρας περιφέρει τόν... ἄντρα του! - Ἡ πληθυσμιακή φρίκη, σελ. 157-160. Ὁ Χριστός τῆς Ἀποκαλύψεως - Ταρζάν-φιγούρας! Χρειάζεται κάτι ἄλλο; - Καί ὅμως ἐκεῖ ἦρθε ὁ «Ἀρχων τῆς εἰρήνης!» - Θά τολμήσῃ ὁ κ. Μητσοτάκης; σελ. 173-176. — Οἱ δρόμοι τῶν Χριστουγέννων - Ἀμύθητος πλοῦτος - Τόν Μωάμεθ θά τόν γελοιποιοῦσες; σελ. 188-191.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ**Ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη
Πρόσχωμεν (14)**

Στή σειρά «Πρόσχωμεν», πού ἀναφέρονται σέ λειτουργικά θέματα, ἐκδόθηκε τό **τεῦχος 14**. Σελ. 144.

Τιμᾶται 2,5 εὐρώ. Μέ 30 εὐρώ προμηθεύεστε καί τά 12 «Πρόσχωμεν».

Τηλ.: 2103212713-2109765440.

Ἡμερολόγιο ἔτους 2024

Ἀφιερωμένο στόν εὐαγγελιστή Λουκά, τόν ἱατρό, τόν συνέκδημο τοῦ Παύλου, τόν συγγραφέα τοῦ τρίτου Εὐαγγελίου καί τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Τιμᾶται 1 εὐρώ. Γιά περισσότερα (πάνω ἀπό 30) γίνεται ἔκπτωσης 30 %.

Τηλ.: 2103212713-2109765440.

**Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν
τά 10 εὐρώ καί γιά τό 2024**

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος 2024.

- Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.
IBAN: GR 7902602360000390100353548

- Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.
IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

- Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἔξωτερου τοῦ ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: 2103212713 - 2103212107.